

Majestæt Kongen, netop bestattes paa Grund af denne Hædersbeviisning. Den paagjældende Bestemmelse kan jeg altsaa billige. — Men nu foreligger der, som sagt, noget heelt Andet, og dette skal jeg da gaae over til at omtale, idet jeg skal forudsætte, at medens jeg, som jeg sagde før, ikke kan Andet end yde den høitærede Finantsminister min Paafkjønnelse for hans eget Udlast, saa kan jeg desværre ikke Andet end beklage, at Finantsministeren har vist en saadan Svøielighed og Svøielighed med Hensyn til dette Lovforslag i det andet Thing, som han har gjort. Han vil vel ganske vist hertil svare: "Saa, hvad skal jeg gøre, naar jeg ikke kunde sige det anderledes?" Men jeg tror dog, at der er Ting, som den ærede Minister paa ingen Maade burde gaae ind paa, og jeg skal noget nærmere omtale de i Lovforslaget optagne Bestemmelser, der forekomme mig saa vigtige, at Finantsministeren i mine Tanker aldrig burde være gaaet ind paa dem.

Der er saaledes først, og fremmest, dette Lovforslag, der indeholder almindelige Bestemmelser om visse underordnede Punkter, med Hensyn til Embedsmændenes Lønninger, blevet indskudt et stort Stykke af en ny Pensionslov, der derhos er bygget paa aldeles nye Grunde sætninger, et i mine Tanker meget løst Experiment. Hvis Finantsministeren havde troet at maatte erkjende, at det var en rigtig Tanke, der laa til Grund for altsaa, og at denne Tanke derfor burde udføres, og udføres under denne Sag, saa tror jeg, at det Rigtige vilde have været, at Finantsministeren havde taget Lovforslaget tilbage igjen, tilligemed Forslagene til de øvrige Lønningslove; thi en Forholdsregel som denne bør aldrig komme ind ved et Endringsforslag i det ene Thing. Med Hensyn til en saa indgribende Foranstaltning der er saa lidet prøvet i sine Resultater, og som er saa lidet samarbeidet med det hidtil Bestaaende, var det høitids, som man overhøvedet kunde gaae ind paa, og som man kunde tænke sig, strax at opnaa, at man udtalte sig i en Resolution om de almindelige Grunde sætninger, for at saa Finantsministeren, hvis han var enig i Sagen, kunde paatage sig at bearbejde den, saaledes at den i en

virkelig gjennemtekt og prøvet Skikkelse kunde komme til at foreligge i det næste Finantsaar. Men dette er ikke skeet. De foreslaaede paagjældende Bestemmelser foreligger som et Vidnesbyrd om en Arbejdslyst, der synes at være undtømmelig, men uden at man har betænkt, om Arbejdet vilde kunne gennemføres tilstrækkeligt og hensigtsmæssigt, og om det var understøttet fra Sider, hvorfra det dog maatte understøttes, for at det skulde kunne komme noget godt Resultat ud af Sagen. Man har her opstillet et System af Pensionering, som — det tror jeg, vil vise sig for Alle, der noiere ville betragte, hvad det er, der foreslaaes — indeholder en Forvælling af to Pensionssystemer, og en Sammenblanding af to Systemer. Man kan have en Pensionslov saaledes, som vi have den hvoester. Staten pensionerer sine Embedsmænd, og man kan have en Lov, hvoester Embedsmændene selv under Statens Control skulle sørge for en Retraiteindtægt, saaledes som Embedsmændene allerede nu sørge for deres Husfruer og Børn, men det er en Forvælling, at vilde sammenblande begge disse Ting. Det medfører kun, at man ikke kan oversee Stillingen, ikke kan oversee, hvad Staten virkelig yder. Det fører, derhos, medens vi netop skulle bestræbe os for at simplificere vor Administration, til at vi skabe nye Divi sioner og nye Contoirforeretninger, som vilde være højst uanvendelige, byrdefulde, og besværlige, og som Sagen endnu kan oversee. Nu ved man, hvad en Embedsmænd, naar han bliver afskediget, vil sige i Pension; der er faste Lovbestemmelser for, hvor stor den vil blive, og man kan derfor være i No. indtil der bliver Spørgsmaal om hans Afstedgæsse, men saaledes som Forholdet heretter, skulde være, skulde der føres en stadig Control med Tilværelsen i Embedsmændenes Indtægter, og der skulde bestandigt holdes Regnskab over, hvor stor Livrenten var i Forhold til den hele Sum, der skulde udgjøre dens Maximum, og hvortil det skulde afhænge, om Livrenten kunde blive actuel eller ikke, og. Denne Control skulde endvidere føres paa to Steder, idet en Control skulde føres i Finantsministeriets Pensionscontoir, og en anden Control skulde føres i Livrenteanstalten. Jeg tror, at det i sin Almindelighed er urig-